

בוא ילדי נצא יחדיו אל השדמה

ונשב על תל קטן של אדמה
ועם רוח ערבית רדומה
ורוחות אורנים ומקמה
אספר לך ילדי אגדה קדומה

מלך סין נתן לכל ילדי הכרך
רגב אדמה ובו גרעין מנח
ואמר מי אשר מכולם יטרח
ומכל שושנים שוטנו יפרח
אל ביתי אותן אשא כשאת בן רך

וכששחר את גגות שנוחי מאיר
ילד קט עומד בכל חלון בעיר
ובוחן מחדש בליטוף זהיר
עלעלים חדשים של שוטן צעיר
ורואה השמש ואורה מחזיר

רק ילדיו אחד שלא אדע את שמו
בחלון יעמד ולא ימש ממקומו
וכל ערב וערב תבוא אימו
תישאהו יטן ובחלומ
יתפח בבכי וכה יאמר לעצמו

מישהו את אדמתו עכור עכר
בי לעולמים המלך לא יבחר
ואומרת אימו מאוחר
מיטיבה לו שמכה וכסתות וכו'
...ושליהם עוד מקוים אולי מחר

בא היום וצלצלו פעמנים
ומשדות האורז באו המננים
אמהות ואבות ובנים
ומלאה כל העיר נאונים
וניחוח משכר של שושנים

זה ילדי סופה של אגדה קדומה
גם לך ולי חלקת קרקע דומה
לעיתים עבודה מדומה
בה תצמיח פריחה מוקדמה
כי מלך הוא רק מי שלא עבד במרמה

אם יום יבוא ועל חלקה תעומה
כל היום תשקוד ולא יצמח מאומה
עוד ירונו קוצרים ותפרח שממה
ומבין עננים עוד תרוח חמה
סוף דבר הכול נודע הכול נשמע

בוא ילדי נצא יחדיו אל השדמה

ונשב על תל קטן של אדמה
ועם רוח ערבית רדומה
ורוחות אורנים ומקמה
אספר לך ילדי אגדה קדומה

מלך סין נתן לכל ילדי הכרך
רגב אדמה ובו גרעין מנח
ואמר מי אשר מכולם יטרח
ומכל שושנים שוטנו יפרח
אל ביתי אותן אשא כשאת בן רך

וכששחר את גגות שנוחי מאיר
ילד קט עומד בכל חלון בעיר
ובוחן מחדש בליטוף זהיר
עלעלים חדשים של שוטן צעיר
ורואה השמש ואורה מחזיר

אך המלך רק עמד ופה לא פצה
וכל שוטן מרהיב את לבבו פצה
ופתאום בקצה הוא מצא
את הבן האחד שתמיד רצה
עם עציץ ששום עלה בו לא יצא

אז המלך את כל בני עמ סקר
ואמר לאיש מכם איני יקר
כל אחד את גרעין המלכות עקר
המירו באחר שבשוק נמכר
כי הגרעין שלי היה גרעין עקר

אז המלך עד לסוף התור צעד
ומהתרגשות קולו נרעד
ופסעו לבמה יד ביד
ויקם הקהל על רגליו מיד
וכל הילדים של סין קראו הידד

זה ילדי סופה של אגדה קדומה
גם לך ולי חלקת קרקע דומה
לעיתים עבודה מדומה
בה תצמיח פריחה מוקדמה
כי מלך הוא רק מי שלא עבד במרמה

אם יום יבוא ועל חלקה תעומה
כל היום תשקוד ולא יצמח מאומה
עוד ירונו קוצרים ותפרח שממה
ומבין עננים עוד תרוח חמה
סוף דבר הכול נודע הכול נשמע

רק ילדיו אחד שלא אדע את שמו
בחלון יעמד ולא ימש ממקומו
וכל ערב וערב תבוא אימו
תישאהו יטן ובחלומ
יתפח בבכי וכה יאמר לעצמו

מישהו את אדמתו עכור עכר
בי לעולמים המלך לא יבחר
ואומרת אימו מאוחר
מיטיבה לו שמכה וכסתות וכו'
...ושליהם עוד מקוים אולי מחר

בא היום וצלצלו פעמנים
ומשדות האורז באו המננים
אמהות ואבות ובנים
ומלאה כל העיר נאונים
וניחוח משכר של שושנים